

Evakkoesineen tarina

Perintökoru

Olga Pitkänen oli nuoruudessaan 1920-luvulla ollut modistin ja turkisalan opissa Pietarissa. Hän oli siellä hankkinut tai mahdollisesti saanut kauniin rintakorun. Koru kulki Olgan ja miehensä Hermannin mukana Helsinkiin Limingantielle.

Evakkomatkalle koru pistettiin kauniiseen siniseen koteloon, missä lukee Rudolf Julku Kello- ja kultatavarain liike Lahdenpohja. Kotelossa on ollut alunperin joku muu esine. Kummitätini Lahja Vuorio (s. 1906) sai tämän korun sukulaiseltaan Olgalta joskus 1950-luvulla. Muistan kun Lahja-täti esitteli korua kerran jollain kahvikutsuilla kotonaan. Pikkutytön mieleen jäi kuva ihmeellisestä kimaltelevasta sudenkorennosta.

Lahja Vuorio toimi jo Sortavalassa Suomen Pankissa ja sodan jälkeen jatkoi Tampereella Suomen Pankin pääkassana. Lahja-täti säilytti korua omin luvuin Suomen Pankin kassaholvissa.

Aikaa kului eikä korusta enää puhuttu. Lähdin opiskelemaan ja sitä kautta muutin Tampereelta pääkaupunkiseudulle. Kävin joskus 1970-luvun alussa Lahja-tädin pyynnöstä tapaamassa Olgaa, joka silloin asui yksin Eteläisellä Hesperiankadulla ja oli jo yli 90-vuotias.

Kuvassa kummitätini Lahja ja äitini.

1980-luvulla Lahja Vuorion läheiset sukulaiset olivat kuolleet ja hän alkoi puhua taas korusta, jonka hän toivoi tulevan minulle, kummitytölle. Palveluksena piti hoitaa hautajaiset. Hautajaisten jälkeen löytyi sitten testamentti, jonka mukaan sain korun haltuuni. Nyt se on Espoossa.

Riitta Pennanen, maaliskuu 2013